35ste jaar. — Nr 63. Zaterdag 26 mei 1888.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.
De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags; 's donderdags en 's zaterdags.
Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels voorzien of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 26 MEI 1888.

Provinciale kiezingen van den 27 mei.

KANTON TONGEREN.

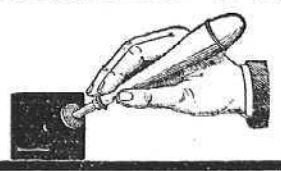

1	BRIERS	•	1	CLAIKENS	•
2	COART	•	2	FRÈRE	•
3	SLEGERS	•	3	JAMINÉ	•
4	VROONEN	•	4	VONCKEN	•

Onderrichtingen voor den kiezer.

1. Bij het afroepen van zijnen naam, begeeft de kiezer zich bij het bureel : daar ontvangt hij een stembriefje van den voorzitter ; met dit stembriefje treedt hij eenen der kiesgangen binnen.

2. Daar neemt hij den kiesstempel, drukt hem eens goed op de inktdoos, en dan, *om voor de volledige lijst der katholieken te stemmen, maakt hij met den stempel, het wit punt zwart dat boven den naam van M. Briers staat.*

Elke afdruk in dat vierkant bij middel van den stempel gemaakt en het wit punt overdekkende, zelfs zoo hij onvolledig, onduidelijk of anderzins gebrekkig zou wezen, drukt de stemming geldig uit.

3. Eene stempeldoos is vastgemaakt aan een kettingje.

4. Wanneer de kiezer het wit punt zwart maakt, moet hij zorg dragen dat hij het zwart vierkant niet te buiten gaat.

5. Des noods moet de kiezer eenen nieuwen stembrief vragen indien hij den eersten bij onbedachtzaamheid bevlekt of bedorven had.

6. Vooraleer zijn stembriefje te plooien, moet de kiezer zien of de inkt wel droog is.

7. Daarna toont hij den voorzitter zijnen stembrief, in vieren gevouwd met den zegel naar buiten, en steekt hem in de bus.

8. Een blinde of gebrekkelijke kiezer mag zich door eenen leidsman of steun doen vergezellen.

N. B. Wij gelooven dat het niet slecht ware dat de kiezers, alvorens te stemmen, zich verzekerden of de lessenaar waarop zij hun briefje moeten leggen, niet besmeurd is met inkt of iets anders.

—

Gelijk wij het reeds gezegd hebben, zijn de kiezers van het kanton Tongeren in drie sektiën verdeeld.

De eerste sectie bevat de kiezers der stad Tongeren, wier naam begint met de letters A tot P inbegrepen. Zij zal stemmen op het tribunaal, in de zaal der burgerlijke zaken.

De tweede sectie bevat de kiezers der stad Tongeren, wier naam begint met de letters Q tot Z inbegrepen, en die der gemeenten Coninxheim, Freeren, Herstappe, Heur-le-Tixhe, Lauw, Wonteringen en Rutten. Zij zal stemmen in de groote zaal van het stadhuis.

De derde sectie bevat de kiezers der gemeenten Berg, Bommershoven, Genoels-Elderen, Henis, Herderen, Hex, Mall, Membruggen, Millen, Nederheim, Neerrepen, Overrepen, Piringen, Rixingen, 's Heeren-Elderen, Sluise, Vechmael en Widoye.

Het is dan waar, er staan vier liberale kandidaten op den rang om in de kiezing van morgen de uitgaande katholieke raadsleden te bestrijden.

Het zijn niet alleen vier liberalen ; zij behooren tot de radikale partij en drie onder hun hebben zelfs deel gemaakt van het belangrijk progressisten congres, waar zij tot spot aan het gansche land gediend hebben.

De liberale kandidaten zijn MM. Joseph Claikens advokaat, Théophile Frère bankier, Ernest Jaminé notaris en Jules Voncken advokaat. Die heeren bieden zich aan om in den provincialen raad de uitgaande leden te gaan vervangen, de heeren Fred. Briers, Justin Coart, Alph. Slegers en Art. Vroonen.

Wij meenden en de heeren kiezers meenden met ons, dat onze katholieke raadsleden in het vervullen van hun ambt, ontegensprekelijke bewijzen gegeven hadden van bekwaamheid en ijver. Wij meenden nog dat de kiezers van Tongeren zouden ter harte hebben het mandaat der uitgaande leden te vernieuwen en dat wij niets te winnen hadden met hen te vervangen door de vier uitverkoren van het tongersch radicalismus.

Heel aardig ! De liberale kandidaten willen dat de kiezers hunne stemmen aan de uitgaande leden weigeren, maar zij vinden geen enkel verwijt tegen hun uit te brengen. De kiezer die den liberalen omzendbrief leest, moet zich vragen wat wij te winnen hebben met de vier katholieke raadsleden te vervangen door de vier onderteekenaars van dat stuk. Een kiezer is geen kind en indien men vereischt dat hij zijn vertrouwen weigere aan zijne oude raadsheeren, het minste wat men kan doen dat is van hem uit te leggen wat hij te winnen heeft met zijne belangen te stellen in handen van vier radikalen, waarvan er drie zich belachelijk gemaakt hebben in het zot progressisten congres, en hun mandaat terug te trekken aan vier bekwame raadsleden, die ten alle tijden te zijnen dienst gestaan hebben.

Laat ons voor een oogenblik veronderstellen dat de vier tongersche radikalen gekozen worden. Zij zullen naar den provincialen raad gaan waar zij ten getalle van vier zullen zijn, in eene vergadering van een veertigtal katholieke leden. Och Heer, wat zullen die vier radikalen daar invloed hebben ! Wat zullen die mannen ons buurtspoorwegen kunnen bezorgen ! Wat zullen zij over de gemeenten het manna der subsidien doen regenen voor het herstellen der buurtwegen en het voldoen van al wat de gemeenten noodig hebben !

De provincie Limburg telt dertien kantons ; de bestendige deputatie bestaat uit zes leden, die gekozen worden tusschen de provinciale raadsheeren. Er zijn dus onvermijdelijk zeven kantons in de provincie die geenen gedeputeerde in de bestendige deputatie hebben. Het kanton Tongeren heeft het voordeel van onder zijne raadsleden een der aanzienlijkste en der invloedrijkste leden der deputatie te tellen. Onze progressisten willen dat wij den heer Slegers van kant zetten.

En dan ? Ja, dan zit het kanton Tongeren daar zonder gedeputeerde en men moet een onnozelaar zijn om zich in te beelden dat een der vier tongersche liberalen gaat lid der deputatie worden.

Wij meenen dat de kiezers goed zullen doen onze vier uitgaande katholieke raadsleden te herkiezen, en onze aardige radikalen naar het progressisten congres terug te sturen. Daar zijn zij op hunne plaats.

Een groot getal kiezers woonde verleden donderdag de meeting der *Concordia* bij. Na eene redevoering van M. den Burgemeester Meyers, hebben de vier kandidaten het woord gevoerd en zijn deftig toegejuicht geworden.

Er zal geen strijd zijn in het kanton Borgloon, alwaar de katholieke kandidaat, M. Camille Desmaisières, op den rang staat ter vervanging van wijlen zijnen betreurden vader.

—

Men schrijft ons uit Hasselt, dat een zeer groot getal kiezers den oproep van het katholiek comiteit beantwoord had, hen verzoekende zich in het lokaal van den kring te vergaderen om over te gaan tot den keus der kandidaten voor de provinciale kiezingen van aanstaande zondag.

Met algemeene toejuichingen heeft de vergadering de namen der uitgaande raadsleden gehandhaafd, te weten MM. Antoon Croonenberghs advokaat, Adriaan de Corswarem lid der bestendige deputatie, Jules Nagels voorzitter van den provincialen raad en Louis Willems geneesheer.

De liberalen, die den strijd voor hunne eigene rekening niet durven aannemen, ondersteunen hetgeen men noemt de werkmanslijst. Deze lijst draagt de namen van MM. Victor Gays, kolenkoopman, Florent Lambrechts negociant, Eugeen Schoofs landbouwer te Diepenbeek en Van Straelen-Vaandormael wijnkoopman.

—

Te Bree, ondersteunt de katholieke Bond de kandidaturen der heeren Leroy notaris te Bree en Indeken, brouwer te Meuwen.

M. Baonea biedt zich aan als katholiek buiten den Bond.

M. Martens stelt zich op den rang als onafhankelijke.

—

De strijd beloolt hevig te zijn te St-Truiden. Een enkel lid van den provincialen raad is aldaar te kiezen, ter vervanging van M. den baron Whettnall, die senateur benoemd is.

De katholieke kandidaat is M. Bauduin, landbouwer te Jeuck.

M. G. Vanham, biedt zich aan als liberale kandidaat.

—

Het zanggenootschap der Heilige Familie, heeft verleden zondag eene nieuwe mis van M. A. Honhon uitgevoerd.

Deze nieuwe mis is een serieus werk en dat tot eer strekt aan onzen medeburger.

Wij hebben vooral bewonderd het einde van den *Gloria*, het gansche tweede deel van den *Credo*, te beginnen van den *Resurrexit* als ook den *Agnus Dei*.

Wij moeten er bijvoegen dat de mis van M. Honhon zeer goed is uitgevoerd geworden.

Concordia.

Zondag 27 mei, om 5 uren, CONCERT.

PROGRAMME :

1. *Cecilia*, p. r. (KESSELS)
2. *Au Revoir*, caprice mazurka (***)
3. *Le Moulin de la Forêt noire*, (EILENBERG)
4. *Grande Marche Triomphale*, (VAN REBOORTEL)
5. *Espanola*, morceau caractéristique, (JUNGMAN)
6. *Le premier réveil du cœur*, (EILENBERG)
7. Grand Pot-pourri populaire, (CLÉMENT)

Bedevaart naar Scherpenheuvel.

De bedevaart der genootschappen van St-Vincentius à Paulo naar Scherpenheuvel, zal aanstaande maandag 28 mei, plaats hebben.

Vertrek van Tongeren om 7,17 uren 's morgends,
Terugkomst te » » 9,08 » 's avonds.

Kaarten heen en weer zijn te bekomen aan den prijs van fr. 2,50 op het bureel van den *Postrijder*, Groote-Markt 37-39 tot aanstaande zondag om twaalf uren.

—

Een koninklijk besluit van den 18 mei 1888, machtigt de restauratie der kerk van Munsterbilzen.

—

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 14 JUNI.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Verviers :

Een nieuwe brand is in het bosch van Goé uitgebarsten. Het is thans zeker dat er kwaadwilligheid in 't spel is. Het gerecht doet ernstige opzoekingen.

— Men schrijft uit Brussel :

In den postwagen van eenen trein, is zondagavond tusschen Brussel en Bergen brand ontstaan. De brieven zijn gered maar de pakken dagbladen zijn verbrand.

— EENE FURIE. — Maandag avond, ontmoetten twee vrouwen elkander nabij het Park te Brussel.

Rosalie D. ontmoette eene oud-vijandin, vrouw R., die een kind op den arm droeg.

Het gezicht van vrouw R., ontstak Rosalie in zulke hevige woede, dat zij op haar toesprong, haar bij de haren trok en over den grond sleepte. Toen overhaadde zij de ongelukkige met krabben en stampen, en viel eindelijk naast haar op den grond neer, om vrouw R. een geweldigen beet in het aangezicht te geven.

Voorbijgangers konden eindelijk het afschuwelijk tooneel niet meer aanzien, en hielden de furie aan om haar aan de policie over te leveren.

— DERTIENJARIGE MOORDENAAR. — De jonge Landy, welke, voor de rechtbank van Brussel verschenen is voor manslag op zijn jongen stiefbroer, werd tot 7 jaren gevangenis veroordeeld.

De rechtbank bevel de onmiddelijke aanhouding.

Zijn vonnis hoorende uitspreken, begon de jongen, die tot hiertoe de grootste onverschilligheid had doen blijken, luidop te weenen en op zijnen vader te roepen.

Hij werd onmiddelijk door de gendarmen weg gebracht.

— In de Sint Josephuskerk, Leopoldswyk te Brussel, zijn dieven binnengedrongen en hebben er eenige voorwerpen van aanzienlijke waarde gestolen.

— De stoutmoedigheid der dieven kent geene palen meer. Eergisteren namiddag, hebben kwaaddoeners, in het midden der Hoogstraat te Brussel, eene kist opengebroken, die voor de vitrien van eenen horlogiemaker stond en er een twintigtal zakuurwerken uit gestolen. De voorbijgangers meenden dat het werklieden waren, die de kist herstelden. Gelukkiglijk had een heer hunne zonderlinge houding opgemerkt, hij achtervolgde hen en deed ze in de Nieuwlandstraat door eenen policieagent aanhouden.

Op het policiebureel der eerste wijk zijn zij afgetast en dragers der gestolen voorwerpen gevonden. Die stoutmoedige kerels zijn ter beschikking van het gerecht gesteld.

— De minister van justicie heeft aan het parket bevolen een zorgvuldig onderzoek te doen inspannen over de feiten gepleegd aan de kerk van den Zavel, ter gelegenheid van het huwelijk van prins de Croy met de prinses van Arenberg.

De onderzoeksrechter Ketels heeft dit onderzoek begonnen en aan verscheide policie-ollicieren voorgeschreven al de personen te ondervragen welke de godsdienstige huwelijksplechtigheid hebben bijgewoond.

De bijzonderste vragen luiden als volgt : Welke zijn de kreten door de ruststoorders uitgeroepen ? Werden de kreten en uitjouwingen in de kerk gehoord en waren zij van aard de godsdienstige plechtigheid te storen ? Welke leiten zijn er gepleegd tegen de vrije uitoefening van den eeredienst en welke beleedigingen zijn er tegen de bedienaars van den eeredienst uitgebracht ? Is Mgr. de aartsbisschop van Mechelen beleedigd geworden ? Waren de kreten en uitjouwingen insgelijks gericht tegen de leden der koninklijke familie, tegenwoordig in de plechtigheid ?

Eindelijk, wordt er aan de getuigen gevraagd of zij ook eenige daders van de misdrijven door het onderzoek vastgesteld kunnen aanduiden ofwel die zouden herkennen indien zij in hunne tegenwoordigheid werden gebracht.

DE ZWARTE BEDELAAR (1)

NAAR HET FRANSCH VAN

PAUL FÉVAL.

I.

NA DE VESPERS.

Op een zondag namiddag der maand october van het jaar 1817, stonden twee jongelié, eene sigaar rookende en met elkaar klappende, op het balkon der eerste verdieping van een huis, gelegen op het plein van Saint-Germain-des-Prés, tusschen de kerk van dien naam en de rue de l'Abbaye.

De prachtige kerk was nog als het ware beklemd tusschen verschillende gebouwen, die er tegenaan leunden en er zouden nog vele jaren voorbijgaan, eer zelfs het plan gemaakt werd, ze weg te breken en de kerk geheel vrij te maken. De wijzers van het uurwerk wezen op halfvijf.

Onze jongelié wachtten ongetwijfeld op het uitgaan der vespers om de gelooviglen te zien, die de kerk zouden verlaten, want de welsprekende en beroemde pater Bozan, van de fransche missiën, predikte. Het kerkgebouw was dan ook propvol.

Beiden waren lang en welgemaakt, maar hun voorkomen vormde eene scherpe tegenstelling. De oudste, wiens bruin gelaat eene uitdrukking van gemaakte onverschilligheid, met besluiteloosheid en trots vermengd, vertoonde, scheen zeer dicht dat onzekere tijdperk genaderd, hetwelk de uiterste grens vormt tusschen de jeugd en den rijpen leeftijd.

Hij was boven de dertig jaren. Sinds wanneer ? dat was onmogelijk te zeggen, want zijn voorhoofd was zonder rimpels, zijne zwarte haren, te gekroesd om schoon te heeten, hadden echter den goeden vorm van de nieuwste mode aangenomen, dank zij de hand van een der bekwaamste coiffeurs der hoofdstad.

Hij had schitterende, vurige oogen, doch sloeg ze bijwijlen onwillig neêr, wanneer men hem doordringend aanzag. Zijn dunne knevel was gitzwart en vertoonde geen enkel grijs haar, maar onder de spitse punten drukte een scherp geteekende plooi de hoeken van den mond neêr ; hij had wel zeer dikwijls en zeer bitter moeten grimlachen om die kenmerkende voor te ploegen.

Dit teeken logenstrafte onbetwistbaar het jeugdige voorkomen van het heele gelaat. Het kwam alleen overeen met den blauwachtigen kring die zich om de oogen van den bruinen jonkman vertoonde en in de slapen uitliep, welke met fijne rimpeltjes bezaaid waren.

Dat personnagie liet zich ridder Juan de Carral noemen ; hij was, naar hij voorgaf, een spaansch edelman.

Hij sprak dikwijls van zijne familie, die tot een der voornaamste van Andalusië behoorde en toonde zich bij alle gelegenheden zeer trotsch op zijne adelijke geboorte.

Daarin handelde M. de Carral, wij zullen het maar aanstonds zeggen, als die opgepronkte dames die zich komplimenten laten maken over haar gekocht hoofdhaar. Daarbij had hij zich nog niet eens de moeite gegeven iets te koopen. Adelijke titels gelijk de zijne heeft men slechts voor het oprapen.

Juan de Carral was de zoon van eenen neger, en heette Narcissus van zijn waren naam.

Zijn makker, die kortaf Xavier heette, was veel jonger en schooner gevormd. Zijn breed en open voorhoofd was omvat door blond haar. Zijn effen, lichte, rooskleurige tint scheen van albast naast de bruine wang van den mulat ; maar deze teederheid sloot de spierkracht niet uit.

Zijn blik was vrij, zijn voorkomen peinzend. Een onbestemde treurigheid scheen de gewone uitdrukking van zijn aangezicht.

Hij was twee en twintig jaar oud.

Beneden hem was het plein, destijds even klein als het nu uitgestrekt is, geheel verlaten ; alleen stond op den eenigen steenen trap, welke den dorpel voor de kerk vormde, een bedelaar geleund op een langen stok, insgelijks op het uitgaan der vespers wachtende, maar niet uit loutere nieuwsgierigheid.

Die bedelaar was een neger, een wezenlijk schoone neger, die twintig jaar vroeger voortreffelijk de *Othello* van Shakespeare had kunnen voorstellen. Hij had meer dan eenen schilder voor model gediend.

Zijn breed gelaat, zwart als ebbenhout, kwam scherp uit op de sneeuwwitte massa van zijnen baard en zijne haren.

Zijne hooge gestalte had zich niet gebogen onder den last der jaren ; hij was recht en droeg met eene zekere fierheid de gelapte maar zuivere wijde kleeding, die zijne schouders dekte. In 1817, hadden wij u die beschrijving van hem niet behoeven te geven, want gij zoudt even als ieder ander den *Zwarten Bedelaar* gekend hebben, die aan de deur van Saint-Germain-des-Prés, om eene almoes vroeg.

Het was hijna een vermaard persoon.

Hij sprak weinig. Men gaf hem veel. Hij bedelde nooit met luider stem. Zijne uitgestrekte hand alleen noodigde tot geven uit.

Als hij een gift bekomen had, boog hij statig ten teeken van dank. De groet van den Zwarten Bedelaar was vermaard in Parys en de engelschen gaven hem enkel en alleen om zich door hem te doen groeten.

De kleine kinderen uit de wijk waren zeer bang voor hem en de herbergier van den hoek beweerde, dat hij de *Koning der Wilden* was, die eertijds door den keizer gevangen was genomen.

Het was halfvijf, gelijk wij reeds gezegd hebben. Terwijl de bedelaar onbeweeglijk stoud te wachten zetten de jonge lieden hun gesprek voort, dat van tijd tot tijd door lange poozen werd onderbroken.

— Xavier, riep Juan de Carral plotseling uit, terwijl hij zijne sigarette wegwierp, gij verbergt mij iets, vriend !...

Xavier poogde te glimlachen.

— Verbergt gij niet iets voor mij ? mompelde hij.

— Ik ?... lieve hemel neen... dat is te zeggen... eigenlijk heeft iedereen geheimen, dat is zeker, maar gij begrijpt mij wel... Gij verbergt voor mij een geheim des harten, mijn weerde, en naar ik vrees, een gevaarlijk geheim !

— Hoe komt gij op dat vermoeden !

— Aha ! gij loochent ten minste niet ! Hoe ik op dat vermoeden kom ? He, he ! door een menigte kleinigheden. Ziet ge, wij spanjaarden, zijn slimme opmerkers, echte Argussen. Ik heb onder anderen...

— Ga voort ! riep Xavier met levendigheid.

Carral berste in lachen uit.

— Komaan, sprak hij, gij verraadt u. Het zou wreed van mij zijn, van mijne voordeelen tegenover zulk een onervaren diplomaat gebruik te maken.

Bij het gerucht van Carral's schaterlach, had de bedelaar zich omgekeerd.

Hij lichtte even zijn strooien hoed op en strekte de geopende hand naar het balkon uit. Xavier greep terstond naar zijne beurs.

— Die neger mishaagt me, gromde Carral, eveneens zijne beurs uithalende.

Xavier wierp den bedelaar zijne gift toe zonder iets te zeggen.

Alvorens zich te bukken om die op te rapen, ontblootte de bedelaar opnieuw het hoofd en legde de hand op zijne borst.

— Neger, ziedaar vijf franks, riep Carral ; ik geef ze u onder voorwaarde, dat gij naar den duivel zult loopen en men u niet meer zien zal.

Het vijffrankstuk viel in den hoed van den bedelaar.

In plaats van het in den zak te steken, wierp deze het met verachting verre van zich af, en hernam zijne vroegere onbeweeglijke houding.

— Gij hebt hem beleedigd, zegde Xavier.

— Een neger beleedigen, antwoordde de mulat geërgerd, dat is ook een inval ! Maar de meeningen zijn vrij en ik heb er mijne vijf franks bij ingeschoten... Maar zeg eens, mijn weerde, nu zijt gij weder in uwe droefgeestige mijmering hervallen. Gij hebt bepaald het spleen.

Xavier loosde een zucht.

— Dat is de kwaal van gelukkige menschen, merkte hij aan ; die kan ik niet hebben.

Zoo sprekende, vestigde hij een treurigen, besluiteloozen blik op zijn gezel ; daarop vatte hij plotseling, meêgesleept door de behoefte aan meêdeeling, welke in het hart van alle jonge lieden ligt, de hand van den mulat, drukte die in de zijnen en sprak :

— Carral, gij zijt mijn vriend, ik geloof het, ik stel vertrouwen in u. Daar gij toch een deel van mijn geheim geraden heb, wil ik u alles zeggen : ik gevoel mij ongelukkig !

— Dat is aan u te zien, maar waarom gevoelt gij u zoo ongelukkig ?

— Omdat ik arm ben.

— Dat is een zeer algemeene kwaal, ik lijd er eveneens aan.

— En ik heet Xavier.

— Ja ziet ge, dat is een schoone voornaam ! hernam Carral op verwaanden toon ; maar ik erken dat er iets op zou moeten volgen. Wat mij aangaat, ik heb mij te dien opzichte over het lot niet te beklagen... Wat wilt gij, mijn beste, indien iedereen van aanzienlijke geboorte ware, zou het geen voorrecht zijn edelman te wezen.

— En daarbij komt nog... hernam Xavier, die dat beslissend argument ternauwernood gehoord had.

Maar voor hij den volzin kon voleindigen, gingen de deuren der kerk open en stroomden de toehoorders van pater Bozan naar buiten.

De beide vrienden staakten hun gesprek.

De zwarte bedelaar maakte met zijne inzameling een aanvang.

Onbeweeglijk en de hand uitgestrekt, geleek hij een ebbenhouten standbeeld, daar geplaatst om het medelijden der kerkgangers op te wekken.

Bijna iedereen reikte hem eene aalmoes, want

(1) Verboden nadruk voor de gazetten die geene overeenkomst gesloten hebben met de *Société des gens de lettres* van Parys.